

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Fortium & magnarum mentium est, fortia & magna pati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tua, & paupertatem tuam, sed diues es, &c; cur? quia si fueris fidelis usq; ad mortem, dabo tibi coronam vitæ. Spe ergo diues erat, quia futurus Christi cohæres. Sed ecce, quo modo ad hanc eum spem inducit: non se regem regum appellat, sed eum, qui fuit mortuus, & uiuit, quasi diceret: ego, quamuis Filius Dei verus, tamen morte crucis acerbissimâ & ignominiam plenam damnatus fui: unde intelligere potes, pati graua, non esse à filiis Dei alienum. Et quid mirum, si Christianum esse dicimus, quod veteres etiam Spartanum esse crediderunt? Spartani enim, ut filios suos probarent, innocentes ad aram adductos iubebant flagellis, ad sanguinem usque, cædi; probatior habebatur, qui, inter plura verbera, non genuisset. Probat, ad hunc modum, etiam Deus filios suos. Probatiores sunt, qui sunt ad flagella paratiores. *Obliti estis*, inquit, Apostolus consolationis quæ vobis tanquam filiis loquitur dicens: *Filii mei, noli negligere disciplinam Domini* (hoc est labores & tribulationes, quibus nos erudit,) *neq; fatigeris, dum ab eo corripieris, quem enim diligit Dominus, castigat; flagellat autem omnem filium, quem recipit.* Ita ipse Apostolo contigit, qui idcirco *vas electionis* est dictus: causa mox additur: *Ego enim ostendam illi, quanta oporteat eum, pro nomine meo, pati.* Ita contigit & Tobie, cui dictum est: *Quia acceptus fueras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.* Si necesse fuit, quam merito timere possunt, quos tentatio non probat, se Deo acceptos non esse? Filios suos solet Deus cruce ac tentatione insignire; cruce probare, velut Lydio lapide; cruce tanquam quadriga ad cælum promouere.

III.

Quantam curam filij laborant, ut patris nomen ac iura retineant? quam solliciti sunt, ut in parentis gratia permancant? Permanent autem in Numinis gratia, & filiorum iura conseruant, quicumque conseruant patientiam, in casibus à Deo missis. Elisabeth illa regio sanguine oriunda, & Thuringiæ Principis conuubio nobilis, defuncto coniuge, vidua facta, mox capit etiam pati cruce viduarum; quas vexare pronum est hominibus, exercere autem in virtutem, Deo placet. Propinquis igitur defuncti Tetrarchiam, per vim occupantibus, regij animi vidua, vnâ cum paruulis liberis, è ditione sua eiecta, inops, egens vaga, ærumnis omnibus obruta, &, quæ coronis erat calamitatum, ab ijs quoque, in quos prius beneficia cumulauerat, contempta; ita omnia constantianimo pertulit, ita sinum infortunijs pandit, ut ne subducere quidem se vellet miserijs declinandis. Inuitabatur enim ad parentem

Pannoniæ

Hebr. 12. 5.

Prou. 3. 11.

A Cor. 9. 11.

Tob. 12. 13.

Conradus in
vita S. Elisabethæ.

Pannoniæ regem, asylum utique excellens. Sed redire illuc detre-
clabat, ne patientiæ atque humilitatis, quas in miserijs inuenerat,
occasionem, inter regales delicias, amitteret. Habebat enim, tan-
quam Dei filia, diuinum patiendi characterem, thesauris omnibus
chariorem. Quid hanc fortitudinem, in heroide Christiana, mire-
mur? *Attalus Stoicus dicere solebat: Malo me fortuna in castris suis,*
quàm in delicijs habeat. torqueor, sed fortiter: bene est. occidit, sed
fortiter: bene est. Audi Epicurum, dicit: Et dulce est. Vxor, sed inui-
fus. Quid ni optabile sit, non quòd urit me ignis, sed quòd non vincit.
Nihil est virtute prestantius, nihil pulchrius: & bonum est, & optabile,
quidquid ex huius geritur imperio. Sic ex hominibus heroës, sic se-
midei, sic dij efficiuntur. Denique sic Deus nos predestinauit con-
formes fieri imaginis Filij sui; ideòq; & nos per patientiam, curramus ad
propositum nobis certamen: aspicientes in authorem fidei, & consumma-
tozem Iesum, qui, proposito sibi gaudio, sustinuit crucem, confusione con-
temta. Atque hoc alterum erat, quod, contra Fortunæ ictus, reme-
dium numerauimus.

Senec. lib. 1.
ep. 67.

Rom. 8. 29.
Hebr. 12. 2.

Sequitur tertium, paruo malo, grande, immo æternum ma-
lum redimi. Quis *Fortuna* casus potest tam esse acerbis, quàm
gehennæ cruciatus? quæ confusio huius vitæ non debet contem-
ni, præ confusione, quæ, coram toto Mundo, in extremo iudi-
cio, atque postea, sine fine, erit in Inferno? Sæpe autem Deus hîc
cruciat, ut in æternum parcat. Itaque tribulatio & dolor non tan-
tùm est, in electis, character & signum, eos esse filios Dei, sed etiã,
esse electos. Vtriusque simul figuram habemus in diuinis historijs.
Rachel enim vltimum charissimùmque filium *Benoni*, hoc est, *fi-*
lium doloris (sicut *Isaias* Christum, *virum dolorum, & scientem infir-*
mitatem) *Iacob* autem eundem *Beniamin*, hoc est, *filium dextra*
nominauit. Quid est hoc aliud, quàm filios Dei, qui persecutio-
nem patiuntur, esse non tantùm *Benoni*, seu *filios doloris*, sed etiam
Beniamin, *filiosq; dextere*, qui scilicet in illâ dexterâ collocabun-
tur, vbi agni, non hædi, iudicantẽ Domino, statuentur.?

Genes. 35.
Isa. 53. 3.

Matth. 25.
33.

In *Turrium* cœnobio, canitie veneranda senex adeò seuerè
vixerat, ut in multa corporis incommoda caderet. Inter quæ fuit
etiam hydrops. Veniebant ergo ad illum, è diuersis locis, qui eum
consolarentur, rogarentque, ut, in ista præsertim ætate atque inua-
letudine, non nihil de tam austerâ viuendi consuetudine remitte-
ret; nam & frondem, medio die, cum æstus exsiccet, arboratores

V.
Prat. Spirit.
cap. 8.